

til stadighed. Han vendte sig mod forbeholdet overfor ligeløn, ligesom han ønskede, at der skulle tages forbehold overfor bestemmelsen om forbud mod propaganda for krig.

Kjær Rasmussen (VS) fremhævede i modsætning til den borgerlige frihedstradition den socialistiske. Han tog afstand fra forbeholdet vedrørende ligeløn.

Nærmere om konventionernes indhold.

Medens det oprindeligt havde været tanken i lighed med verdenserklæringen at samle såvel de borgerlige og politiske som de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i en enkelt konvention, besluttedes det under 6. generalforsamling i 1952 at opdele de to grupper af menneskerettigheder i hver sin konvention. Grunden hertil var, at en konvention om de traditionelle borgerlige og politiske rettigheder som følge af disse rettigheders relativt klart definerede karakter i princippet straks ville kunne sættes i kraft og håndhæves gennem en international kontrol. Derimod måtte en konvention om de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i højere grad være progressiv i sit princip og omhandle rettigheder, der kun efterhånden ville kunne gennemføres i samtlige medlemsstater. Medens beskyttelsen af borgerlige og politiske rettigheder hovedsagelig forudsætter, at staten afstår fra indgreb i dem, kræves der derimod positiv handling til fremme af de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Hver af konventionerne træder ifølge deres indhold i kraft tre måneder efter datoen for deponeringen af det 35. ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument hos De forenede Nationers generalsekretær. På tidspunktet for fremsættelsen af forslaget havde følgende lande ratificeret konventionerne: Costa Rica, Ecuador, Tunesien, Cypern, Syrien, Columbia, Uruguay og Libyen.

Konventionen om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Konventionen er inddelt i en præambel og fem hovedafsnit. *Afsnit I* indeholder en erklæring om folkenes selvbestemmelsesret. *Afsnit II* angiver de almindelige principper for konventionens anvendelse. I *afsnit III* (artiklerne 6-15) fremstilles de individuelle rettigheder, såsom retten til arbejde og til retfærdige arbejdsvilkår, fagforeningsretten, retten til social tryghed, retten til uddannelse samt ret til deltagelse i kulturlivet og til at nyde fordele af videnskabens fremskridt. *Afsnit IV* indeholder konventionens kontrolbestemmelser og *afsnit V* sædvanlige slutbestemmelser.

Konventionen om borgerlige og politiske rettigheder

Konventionen er inddelt i en præambel og 6 hovedafsnit.

Afsnit I indeholder en generel erklæring om folkenes selvbestemmelsesret. *Afsnit II* angiver de generelle principper for konventionens anvendelse. I *afsnit III* (artiklerne 6-27) fremstilles de rettigheder, der skal beskyttes. Det drejer sig i det store og hele om traditionelle borgerlige og politiske rettigheder såsom retten til livet, retten til